

[Jens Peter Jensen.]

skride fremad i takt med konkurrenceevnen og lønsomheden. Det tror jeg ikke vi skal blande os i.

Må jeg sige til den højtærede statsminister, at jeg takker for svaret, men jeg bemærkede, at den højtærede statsminister var inde på, at man ikke fra oppositionen havde stillet alternative forslag til det, regeringen kom med. Det blev jo fremhævet, at regeringen var så vældig forhandlingsvillig. Forholder det sig ikke sådan, højtærede statsminister, at regeringen har haft meget travlt med at skabe det indtryk i offentligheden, at dette er en regering, der tør, hvor andre ikke turde, idet man vil vise sig som den vældig dynamiske regering? Er det ikke således, at den lovgivning om særlig importafgift, der har været til behandling her og stadig er det, stort set var færdigproduceret, næsten før den højtærede statsminister havde passeret tærsklen til Amalienborg? Hvis den højtærede statsminister havde haft tanke om at fremme det samarbejdende folkestyre, som han talte så meget om under valgkampen, så kunne han jo godt have formidlet en koordination til oppositionens partier, så man i fællesskab kunne have drøftet situationen og måske have fundet udveje, som kunne have samlet et bredere grundlag end den lovgivning, der kom, og som ændringsforslagene viser er en lovgivning, der snublede i starten.

Må jeg videre sige til den højtærede statsminister om de bebudede foranstaltninger af såkaldt erhvervsfremmende karakter, at det er jo foranstaltninger, der koster penge, og der tappes allerede af importafgiftens provenu, selv om det ikke er en fiskallov. Selv om det er en lovgivning, hvis eneste formål skulle være at forbedre betalingsbalancen, så har jeg bemærket, at økonomi- og budgetministeren allerede er ved at tappe af den, og de foranstaltninger, statsministeren henviste til, det er nogle, der koster penge. Importafgiften hører op, men de foranstaltninger, der tales om, de bliver ved. De skal altså finansieres, og det var bl. a. det, jeg gerne ville have svar på, hvordan man skulle få dem finansieret. Det kan vi måske også få.

Endelig skal jeg til den højtærede finansminister sige, at vi har erkendt, at der ligger visse fremskridt i de ændringsforslag, der er

stillet, men det er jo meget beskedent, når man udvider fritagelsesområdet fra 1,6 til op imod de 2 milliarder kr. Finansministeren sagde først: vi giver os ikke i det uendelige, så faldt der en næste sætning: det er stort set slut, og så faldt der yderligere en graduering på et senere tidspunkt. Det får mig til at sige, at vi må nok hellere få en udvalgsbehandling, sådan at vi kan få gravet op, hvad der egentlig ligger i det.

Det er ikke uden ynde, når den højtærede finansminister her fra tingets talerstol sin vane tro sådan står og filosoferer, diskuterer lidt med sig selv. Det leder min tanke hen på en Gitte Hænning-vise fra for nogle år siden, hvoraf jeg tillader mig at citere:

„Jeg snakker med mig selv,
snakker med mig selv,
taler til den tomme luft,
gruer for mig selv . . .
hvor er du, min snusfornuft?“

Dahlggaard: Finansministeren og særlig statsministeren var inde på, at nu håbede man, at der i de kommende måneder ville indtræffe en forbedring i den løbende betalingsbalance og en stabilisering i beskæftigelsessituationen, og så siger statsministeren, at hvis denne udvikling, som han håber på, viser sig at komme, så regner han med, at vi fra oppositionspartiernes side vil erkende, at så var det alligevel godt, vi fik denne importafgift. Jeg vil gerne for det radikale venstres vedkommende sige, at hvis der kommer en sådan udvikling, hvor betalingsbalancen forbedres, hvor beskæftigelsessituationen stabiliseres, så vil vi sammen med regeringen glæde os over en sådan udvikling, men når det drejer sig om årsagerne til denne udvikling, så vil vi vurdere dem så sagligt, som vi er i stand til, og i den forbindelse også søge til saglige kilder for at komme rigtigt igennem en sådan vurdering. Vi vil ikke glemme, at det økonomiske sekretariat i sin økonomiske oversigt fra september måned — som altså blev udarbejdet på et tidspunkt, hvor der ikke var nogen, der kendte noget til en forestående importafgift — netop forudså som en sandsynlig udvikling i de måneder, vi nu går ind i, en forbedring i betalingsforholdene og en stabilisering af beskæftigelsessituationen.

Det, som vi i dag kan sige, når vi sammenfattende skal vurdere importafgiften,